

DEN DANSKE STJERNE

Julen 1961

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1961

110. ÅRG.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	387
Julen - den dejligste tid på året ..	389
Profeten Joseph Smiths fødselsdag	391
Månedens spørgsmål	392
Ny præsident for den europæiske mission	394
Dette er julen	395
»Julemanden er en dame!«	398
Det melkisedekske præstedømme..	401
Nye kaldelser	404
Angående næste tempelrejse	404
De nye rapporter	405
Fest i Odense for det aronske præstedømme	406
Kirkens litteratur	407
Ny 2. rådgiver i missionspræsident- skabet	408
Indsat	408
Søndagsskolen	409
Pædagogik	410
Musik	411
Primary	412
Kredslærernes budskab	413
Kredslærerindernes budskab	414
Fra missionsmarken	415

Forsidebillede

Rafaël: Den Sixtinske Madonna

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og \$ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Der er noget vidunderligt ved julen. Det er en tid, hvor alle synes at være glade og at have en ånd hos sig, der får dem til at gøre godt imod andre. På denne årstid er det almindeligt at se folk bruge penge uden hemninger. Vi hører ikke beklagelser over høje priser, alt hvad der synes vigtigt, er at give noget for at gøre andre glade, og resultatet er, at vi ser smilende ansigter, vi hører glade stemmer, og vi får opmuntrende besøg. Selv om alt dette sker år efter år, synes ingen at blive trætte af det, men så snart julen er ovre, ser vi frem til den næste jul. Mange folk begynder at spare penge ved begyndelsen af det nye år, så de kan have tilstrækkeligt til at sprede deres kærlighedsgaver til næste jul.

Omkring en måned før jul begynder denne ånd at komme, og den vokser sig større og større, efterhånden som tiden nærmer sig, og når den er forbi, udbryder alle: »Var det ikke vidunderligt?«

Denne vidunderlige ånd er blevet skabt gennem overholdelse af religionen, ved virkelig at efterleve nogle af Frelserens smukke lærdomme, Han, som for over nitten hundrede år siden gav verden sit vidunderlige kærlighedens og tjenestens evangelium. I juletiden bliver de fleste folk dybt religiøse, de overværer gudstjenester og er med til at prise og takke Gud for de velsignelser, de har fået, og her finder de også lykke og tilfredsstillelse.

Når vi kan se de strålende oplevelser i julen, hvorfor er vi da så blinde, at vi ikke kan se, at livet kunne være en så vidunderlig, rig og lykkelig tid hver dag og hver måned året igennem, hvis vi blot kunne have denne julens ånd hos os altid? Vi sparer penge sammen hele året for at kunne glæde andre ved juletid. Hvorfor kan vi ikke vedblive at vise kærlighed og venlighed hele året igennem? Der kom-

mer stadig så mange anledninger til at vise vor kærlighed og venlighed, at vi kan gøre det, uden at det koster os for mange penge — vi kan besøge de syge og bringe med os et glad sind, hvad der vil være en helbredende balsam for dem — vi kan give en hjælpende hånd til en ven eller nabo — vi kan sende et kort på fødselsdage, bryllupsdage og andre betydningsfulde dage. Vi kan sørge for at have et smil på ansigtet hver dag og på denne måde bringe glæde til alle, vi møder. Vi kan komme i Kirken regelmæssigt og invitere andre til at komme der sammen med os, så vi kan finde glæde i de sandheder, som vi lærer der og få del i Herrens Ånd, så Han kan være vor stadige ledsager.

Mormons Bog fortæller os om et folk, som i en periode af to hundrede år stadig havde Julens Ånd hos sig hver dag i året. Blandt denne gruppe folk var der ingen fattige og ingen rige, der var intet had eller misundelse, ingen bagtalelse eller sladder, men en kærlighedens, hjælpsomhedens og samarbejdets ånd herskede, og Herrens Ånd var i rigeligt mål hos dem, og den, der beretter dette, siger om denne oplevelse: »og et lykkeligere folk har aldrig levet«.

Må vi gribe dette syn — den store sandhed om Kristi evangelium, således at når vi mister vort liv i vore medmenneskers tjeneste, finder vi det. Må vi få held til at udstrække juletidens glæder til hele året, så glæde og lykke kan være vor stadige ledsager, er Deres missionsforældres oprigtige ønske.

GLÆDELIG JUL OG ET GODT OG LYKKELIGT NYTÅR!

Missionspræsident og søster Levi B. Thorup.

Julen . . .

den dejligste tid på året

Af Præsident David O. McKay.

» . . . thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket« (Luk. 2:10).

Særligt i nordlige egne er julen den dejligste tid på året. Ved første tanke synes det mærkeligt, at det er således. Dagen er korte og mørke, nætterne kolde og lange, træerne står uden blade, og jorden er hård eller dækket med sne. Med undtagelse af de pelsklædte og nogle få andre hårdføre dyr ligger hele naturen i dvale. Ingen sangfugle fylder luften med musik, ingen blomster eller strålende løv glæder øjet. De rislende vande, som glædede hjertet i sommer, er tilfrosne og stille. De nåletræsdækkede høje er ugæstfri, om ikke helt utilgængelige. Alt det er borte, som gjorde våren så frydefuld, sommeren så yndig og efteråret så strålende! Til trods for alt dette er julen, midt i vinterens dyb, fuld af glæde og lykke.

Dette skyldes, at i de kristne lande er juletidens festligheder præget af Kristi Ånd. På den tid mere end på noget andet tidspunkt tænker vi på andre og prøver at udtrykke enten i ord eller gerning vort ønske om at gøre andre lykkelige. Heri ligger hemmeligheden ved den sande lykke. Jesu ord: » den, som mister sit liv for min og evangeliets skyld, han skal frelse det«, (Mark. 8:35), er sund filosofi, som den sande kristne ånd hjælper os til at forstå.

Kærlighed til Gud og til hinanden bør være Julens emne. Således var den guddommelige forkyndelse ved den himmelske hærske, som først bragte »en stor glæde, som skal være for hele folket.«

»Ære være Gud i det højeste! og fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag.« (Luk. 2:14).

Hvor enkle ord! Hvor dyb, hvor omfattende deres betydning! Om julen fejrer vi Hans fødsel, i hvis mission på jorden 1) Gud skal have æren, 2)

jorden bliver lovet fred, 3) alle mennesker på jorden får forsikring om Guds gode vilje iblandt dem!

Hvis hvert menneske i verden som sit ledefyr i livet ville have disse tre strålende idealer, hvor meget skønnere og lykkeligere ville livet så ikke være! Med et sådant formål ville alle søge det, der er rent, retfærdigt, hæderligt, dydigt og sandt — alt det, der fører til fuldkommenhed, thi disse dyder ville give ham ære, der søger at give Gud æren. Han ville sky det, der er urent, uhæderligt eller ondt. Hvis hvert menneske ønskede at vise god vilje mod sine medmennesker og stræbte efter at vise dette ønske ved tusinder små ord og små gerninger, hvad der ville være tegn på uegennytte og selvopofrelse, hvilket bidrag ville hver især så ikke yde henimod en universel fred på jorden og menneskehedens lykke!

Til alle Kirkens medlemmer, til missionærer i hele verden, hvis arbejde disse tre ædle idealer er eksempler på, sender jeg mine hjerteligste hilsener! Den praktiske anvendelse af disse tre ophøjede idealer, som det kan ses hos mere end 8000 unge mænd og kvinder, der helliger deres tid og deres midler til at prædike fredens evangelium, er en inspiration! Det er en ære at arbejde med på samme sag som dem! Deres rene, pletfri karakter er bevis på sandheden af den sag, de tjener! Sammen med titusinder af andre medarbejdere danner de en hær, organiseret i kærlighed, som viser god vilje blandt mennesker!

Julen er en passende tid til at forny vore ønsker og styrke vor beslutning om at gøre alt, hvad der står i vor magt, for at virkeliggøre det budskab blandt menneskene, som englens forkyndte, da Frelseren blev født. Lad os ære Gud ved at søge det *gode*, det *sande*, det *skønne*! Lad os stræbe efter at skabe fred på jorden ved at vise den samme gode vilje til hinanden, som Gud har vist os!

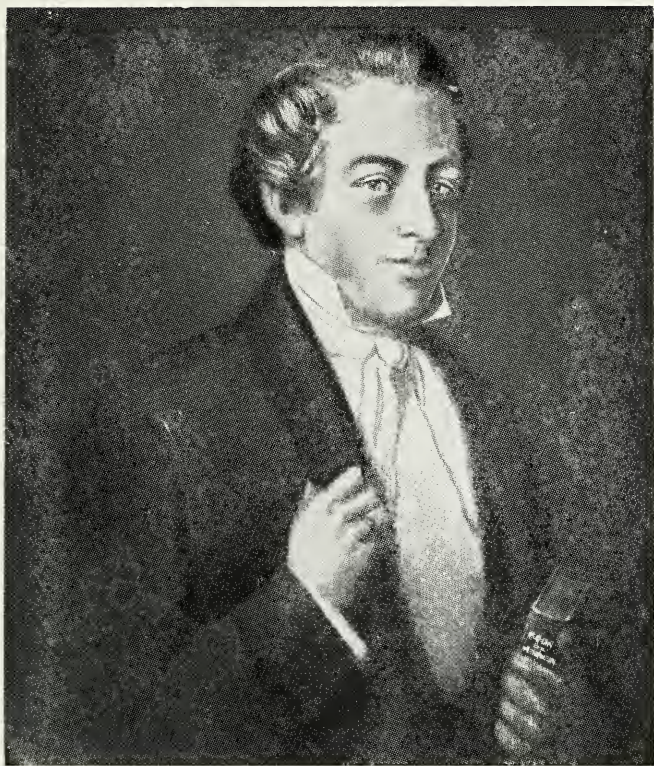
Det største behov i denne gamle verden i dag er fred og åndelighed. De heftige storme af had, af fjendskab, af mistro og af synd truer med at tilintetgøre menneskeheden. Det er på tide, at menneskene — sande mennesker — indvier deres liv til Gud og råber med Kristi ånd og magt: »Fred, bliv hos os!«

Med denne tanke om fornyet indvielse i sindet sender jeg vore medarbejdere og Kirkens medlemmer overalt i verden al den lykke, som kan rummes i den gamle, men højtskattede hilsen: GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR!

David O. McKay.

Profeten Joseph Smiths fødselsdag

Den 23. december er profeten Joseph Smiths fødselsdag, og vi bør alle standse op et øjeblik i vore travle juleforberedelser og tænke på den mand, hvis privilegium det blev at genoprette Jesu Kristi sande Kirke på jorden.

Månedens SPØRSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Hvad var naturen af Paulus's synd ved steningen af Stefanus?

Spørgsmål:

I vor søndagsskole blev spørgsmålet om naturen og omfanget af Paulus's synd ved Stefanus's martyrdød diskuteret. Der var stor divergens i klassens meninger. Nogle mente, at han var retfærdiggjort ved den jødiske lovs lærdomme og skikke, men andre følte, at det var på trods af den romerske lov, som var den herskende på den tid. Vil De hjælpe os til at nå den rette konklusion?

Svar:

Paulus fortæller os, at han blev opdraget i streng overensstemmelse med den israelske lov. Han var blevet undervist af den navnkundige Gamaliel, som var kendt for sin store visdom og kundskab til den hebraiske lov. Det er godt for os at erindre, at så vidt vi ved, tog Paulus ingen del i at træffe den afgørelse, som dømte Stefanus, og tog heldigvis heller ikke del i den stening, som kostede Stefanus livet. At han var i fuld overensstemmelse med det, der blev gjort, må vi dog tro, og derfor var han villig til at beskytte de folks klæder, der havde med den frygtelige tragedie at gøre. Det er ligeledes sandt, at han sanktionerede handlingen. Det er ligeledes sandt, at han i sin misforståede nidkærhed var bestemt på at

bringe alle dem, der troede på Jesus, for retten og måske få dem straffet til at miste deres liv på grund af overtrædelse af, hvad han virkelig troede var i fuld overensstemmelse med Herrens befaling, der var blevet givet til Moses med hensyn til dem, der fornægtede sandheden og vendte sig til dyrkelsen af andre guder. Når vi tænker på dette, så lad os henvise til nogle få skriftsteder i de befalinger, der blev givet til Israel, da de kom ind i det forjættede land for at arve det.

»Og HERREN taledede til Moses og sagde:

Før spotteren uden for lejren, og alle de, der hørte det, skal lægge deres hænder på hans hoved, og derefter skal hele menigheden stene ham

og den, der forbander HERRENS navn, skal lide døden; hele menigheden skal stene ham; en fremmed såvel som en indfødt skal lide døden, når han forbander navnet.« (3. Mos. 24:13-14, 16).

»Dersom din broder eller halvbroder, din søn eller datter, din hustru, som du favner, eller din ven, der er dig kær som dit eget liv, hemmeligt vil lokke dig til at gå hen og dyrke andre guder, som hverken du eller dine fædre før kendte til,

af de folkeslags guder, der bor rundt om eder, være sig nær eller fjern, fra den ene ende af jorden til den anden,

så må du ikke føje ham eller høre på ham; og du må ikke have medlidenhed med ham, vise ham skånsel eller holde hånd over ham,

men du skal slå ham ihjel; din hånd skal være den første, der løfter sig imod ham for at slå ham ihjel, siden alle de andres hånd.« (5. Mos. 13:6-9).

Når vi standser op for at betænke, at Paulus var opdraget i denne atmosfære, og at han var en meget streng og undergiven farisæer, kan vi forstå, hvorledes han i sin uvidenhed var villig til at tage sig af de mænds klæder, der stenede Stefanus. For ham var det øjensynlig en befaling fra Herren.

Selv om det er sandt, at romerne var de herskende og håndhævede deres lov, blandede de sig ikke altid i den hebraiske lov og udførelsen af dens bestemmelser, som jøderne forstod den. Ja, man må erindre, at Pilatus vaskede sine hænder og overgav Jesus til det, som han anså for den hebraiske lov. Lad os heller ikke glemme den kendsgerning, at Stefanus var for retten foran et råd af jøder. (*Ap. Gern. 6:12*). At han blev dømt til døden, var ikke nødvendigvis en pøbelhobs værk, men rådets beslutning, og Stefanus blev antagelig, ligesom vor Herre blev det, overført til dette for at blive behandlet efter den hebraiske lov.

Ved denne fordømmelse af Stefanus blev der, ligesom med Jesus, ført falske vidner frem, som svor og sagde, at Stefanus havde »..... talt bespottelige ord imod Moses og imod Gud« (*Ap. Gern. 6:11*), og da Stefanus udtrykkelig i deres nærværelse er-

klædede, at han havde set himlene åbne og Menneskesønnen eller Jesus stående ved Guds højre hånd, var det mere, end disse onde dommere kunne tåle, og de udtalte dommen over ham, og mængden råbte imod ham og kastede ham ud af byen og stenede ham.

Heldigvis tog Paulus ikke del i dette, det eneste han gjorde var at tage sig af de skyldige morderes klæder. At han sympatiserede med dem er sandt. Efter dette morderiske overfald søgte han papirer, så han kunne fortsætte med at arrestere enhver, som bekendte sig til Jesu navn, og trække dem frem for det, han følte var retfærdigheden. Vi må indrømme, at i alt, hvad han gjorde, følte Paulus, at han gjorde, hvad Herren havde befalet Moses i loven.

Under alle disse forhold handlede han i, hvad han antog for en retfærdig iver, for at bringe en opstand, som var imod den befaling, som Herren havde givet Moses, til ophør. I denne fejlagtige nidkærhed gik han frem og »..... søgte at udrydde menigheden; han trængte ind i hus efter hus og slæbte både mænd og kvinder ud og fik dem sat i fængsel.« (*Ap. Gern. 8:3*).

For at kunne udføre sit arbejde til fuldkommenhed, søgte han papirer, så han kunne fortsætte i andre dele af verden, og på sin vej til Damaskus modtog han sit store syn af Guds Søn, hvad der vendte ham fra hans bitterhed og fejlagtige nidkærhed til en lignende nidkærhed og beslutsomhed om fremtidig at bringe sjæle til Kristus.

Når vi overvejer alle forholdene i forbindelse med hans liv, må vi se på Paulus, at hvad han gjorde, gjorde han på ærlig vis i dette ødelæg-

gelsens værk, idet han følte, at han udførte den Evige Faders vilje. Det var forkert, og der skulle et drastisk middel til at standse ham i hans gale kurs og vende ham om til at blive en forsvarer for sandheden. Hvad han end havde gjort af galt, betalte han til fulde prisen gennem den større nidkærlighed og udholdenhed til at gøre de ting ugjort, som han tidligere havde gjort, og bringe sjæle til Kristus.

Til sidst blev det forlangt af ham, at han også skulle nedlægge sit liv ved martyrdøden som forsvar for Guds Søn, som han tidligere havde forfulgt. Paulus er i sandhed værdig til vor sympati for de ting, han gjorde, som var forkerte, og til vor kærlighed til det liv i nidkærlighed, som uden tvivl blev forstærket på grund af de onde gerninger, som var begået i uvidenhed.

Joseph Fielding Smith.

Ny præsident for den europæiske mission

Ældste *Theodore M. Burton*, assistent til De Tolv Apostles Råd, er blevet kaldet som den nye præsident for den europæiske mission.

Præsident Burton efterfølger præsident Alvin R. Dyer, som har præsideret over den europæiske mission i de sidste to år.

Præsident Burton vil under sin ledelse have 11 missioner i Europa, nemlig foruden Danmark, Norge, Sverige, Finland, Vest-, Syd-, Nord- og Centraltyskland, Berlin, Østrig og Schweiz.

Præsident Burton har været assistent til De Tolvs Råd siden 1960. Tidligere har han været missionspræsident for den vesttyske mission, biskop samt medlem af Cache Stavs Højråd.

Før præsident Burton blev kaldet som en af Kirkens Generalautoriteter, var han professor i kemi ved Utah State University. Han underviste også ved Carbon College.

Præsident Burton er født i Salt Lake City, Utah, den 27. marts 1907. I 1933 blev han i Salt Lake Templet viet til Minnie Susan Preece. De har en søn, Robert Preece Burton.

Fra Deseret News.

Dette er julen

»Men det skete i de dage, at der udgik en befaling fra Kejser Augustus, at al verden skulle skrives i mandtal.

(Det var den første indskrivning, som skete, mens Kvirinius var landshøvding i Syrien).

Og alle gik hen for at lade sig indskrive, hver til sin by.

Og fordi Josef var af Davids hus og slægt, drog også han op fra Galilæa, fra byen Nazaret, til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, for at lade sig indskrive tillige med Maria, sin trolovede, som var frugt-sommelig.

Og det skete, medens de var der, kom tiden, da hun skulle føde.

Og hun fødte sin Søn, den Førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, thi der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord.

Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men engelen sagde til dem: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!

Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe.«

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærs-kare, som lovpri-ste Gud og sagde:

»Ære være Gud i det højeste!
og på jorden fred
i mennesker, der har hans velbehag!«

Og det skete, da englenerne havde forladt dem og var vendt tilbage til himme-len, sagde hyrderne til hverandre: »Lad os dog gå til Betlehem og se det, som dér er sket, og som Herren har kundgjort os.«

Og de skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef tillige med barnet, som lå i krybben.

Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn.

Og alle, som hørte det, undrede sig over det, som hyrderne havde sagt til dem.

Men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.«

Mærkeligt hvorledes dette lille barn, født under så fattige omstændigheder, skulle spille en så vigtig rolle for fremtidige slægter.

Han kom ikke fra en lang linie af adelige, heller ikke ejede de rigdom eller ry, men fra den første juledag er hans fødselsdag blevet mindet og højtideligholdt af utallige millioner. Julen bringer fornyet håb og løfte til mange.

Julen — både dens velsignelser og de lejligheder den byder, er for enhver, den er for de bedrøvede og ensomme, og den er for dem, der sidder i magtens højsæde.

Julen er en sang, den er mange sange. Den er musikken i stemmerne hos de børn, der åbner deres gaver under juletræet. Den er de stemmer, der kommer gennem et åbent vindue, og som synger de gamle kendte julesange. Den er endogså den dybe, indre musik uden lyd, der vidner om Guds hånd i skabelsen af alle ting.

Julen er den glæde, som møder to, der genforenes på en jernbanestation, i en lufthavn. Den er de bløde barnearme omkring dig, det våde kys på din kind og dine læber.

Julen er et lys, der skinner gennem en kulørt glastrude. Den er ånden i en prædiken og inspirationen i en solosang. Den er de varme håndtryk og de nik og smil, som udveksles mellem menneskene, den er den enkle hilsen, som ikke kender nogen klasse eller station i livet.

Julen er en ven. Den kommer til os som noget vi kender og forstår. Den giver os tro på menneskets godhed, for i livets prøvelser har menneskets godhed vist sig atter og atter. Måske er vi ved juletid mere opmærksomme på dette. Lad os erindre dette: menneskets godhed er med os hver dag i året.

Julen er, og vil altid være, den vidunderlige anledning til kærlighed, til at leve og til at arbejde for Ham, hvis fødselsdag fejres i julen. Julen er for mange en udfordring til at stræbe mere inderligt efter at gøre de ting, som vor Frelser har forklaret os.

Julen skaber i os en trang til at give. Der er så mange vidunderlige ting, et menneske kan give. En stor mand sagde engang: »Ringe og juveler er ikke gaver, men undskyldninger for gaver. Den eneste virkelige gave er en del af dig selv.«

Vi giver af os selv, når vi giver gaver fra hjertet: kærlighed, venlighed, glæde, forståelse, sympati, tilgivelse.

Vi giver af os selv, når vi giver sindets gaver: tanker, drømme, formål, idealer, principper, planer, opfindelser, projekter, digte.

Vi giver af os selv, når vi giver åndens gaver: bøn, skønhed, håb, tro.

Vi giver af os selv, når vi giver tidens gaver: tålmodighed, opmærksomhed, hensynsfuldhed.

Vi giver af os selv, når vi giver ordenes gaver: opmuntring, inspiration, vejledning.

Den bedste gave et menneske kan give til sin tidsalder, er den gave, der består i et skabende og nyttigt liv.

Således var det med Frelseren. Han søgte altid efter de bedrøvede, de ensomme, de underkuede, de mismodige og de undertrykte. Hans kærlige og forstående ord, hans kærlige handlinger gav dem, han mødte, fornyet håb og tro. Hans råd og opmuntrende ord er kommet ned til os gennem tiderne. De er stadig den eneste sikre vejleder til fortsat glæde, thi hvis vi følger hans formaninger, vil vi glemme vort eget jeg, og vor største glæde vil komme, når vi tjener vore medmennesker.

Vi behøver ikke se så langt bort, for så mange af Guds børn har stærkt behov for et opmuntrende ord eller en eller anden lille kærlighedsgerning. Du eller jeg er måske netop den, der kan hjælpe en eller anden til at finde en bedre og mere strålende livsvej. Vi bringer ikke alene hjælp til en anden, men den, som giver af sig selv, får selv stor glæde og tilfredsstillelse.

Sidste dages hellige har fået så mange lejligheder til at tjene. Vi behøver kun at efterleve de befalinger, der er åbenbaret til os gennem vore profeter, for ikke blot selv at få glæde, trøst og tilfredsstillelse, men også give det til dem, vi færdes iblandt. Ved at leve på rette måde kan vi inspirere andre til at nå de største mål. Vore handlinger taler altid højere end ord.

Det største, verden i dag trænger til, er god vilje og fred. Ned gennem tiderne kommer englens sang: »Fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag.« Der er mange, som har glemt de smukke strofer i englens sang. Der er mange, som kun tænker på dem ved juletid. Fred er noget, vi må have i vort hjerte og vore tanker hver dag i året.

Vi kan ikke håbe på fred, så længe menneskene regeres ved egenkærlighed, der ikke tager hensyn til andres rettigheder. Freden må begynde med hver enkelt, den må næres og hægges om i hjemmet og derfra spredes ud over hele verden.

Det er vor opgave at indvie vort liv til det arbejde at gøre freden til en realitet, og ved at gøre dette vil vi være i stand til at mindes og atter høre de dejlige strofer fra englekoret: »Fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag«.

Kære søskende og venner!

Vi vil gerne bringe vore kærligste hilsener til alle vore mange venner i det kære Danmark. Vore tanker er hos Dem næsten hver dag. Vi er altid taknemlige for det vidunderlige privilegium, vi havde til at tjene i missionsmarken, og for det venskab og den kærlighed, De viste os.

Vi er meget glade nu for atter at have vor søn, David, hjemme, og for den vidunderlige anledning han havde til at komme tilbage til Danmark og arbejde som missionær. De har alle vundet vor hengivenhed ved den hjælp, De har ydet ham, og det venskab De har vist ham. Vi er i sandhed taknemlige for, at han kom hjem i sikkerhed, og for det stærke vidnesbyrd han har om sandheden af Jesu Kristi evangelium.

Vi ønsker Dem alle en glædelig jul og et godt og lykkeligt nytår. Må De have fred i hjertet og fred i sindet.

Deres hengivne

Præsident og søster Junius M. Sorensen.

»Julemanden ER EN DAME«

Ellen stod og så ud på den dalende sne. Den mildnede omridsene af det gamle hus, som hun ikke havde kunnet lide i femten år. Huset havde været koldt og utæt, da familien Meyer byggede det for halvtres år siden, og tiden havde ikke forbedret dets udseende.

Ellens tanker gik tilbage til den dag, da hun havde set den gamle vogn trække en af disse lejede påhængsvogne, tungt lastet, hen til Meyers hus. Der var sikkert ingen, der ville bryde sig om at leje det gamle hus. Det skulle have været revet ned for længe siden. Men se! Nogen var flyttet ind.

Ikke alene havde Ellen været forbløffet over de nye beboere, men hun var virkelig forbavset, da hun talte syv børn i alderen fra to til elleve år. Børnene var klatret ud af den gamle vogn og hjalp så deres fader med at læsse møblerne af. Moderen havde set meget ung ud og temmelig skrøbelig.

Men Ellen var blevet mere og mere bekymret for familien, efterhånden som dagene gik. Det gamle hus var slemt nok - men det var værre at tænke på, at syv børn boede der. Det eneste, der havde gjort den ulyksa-

lige begivenhed tålelig, var, at John Davis ville ærgre sig også, for han boede lige bag ved Meyers hus.

Hun følte sig temmelig skamfuld, da hun huskede på, hvorledes hun havde sat hængelås både på den forreste og den bageste låge. At hun havde levet så længe alene, havde gjort hende egoistisk, sagde hun til sig selv. Hun rødmede ved tanken om, hvorledes hun havde undladt at gå ind og hilse på familien og kun havde nikket som svar på deres hilsener. John Davis var endda standset op og havde talt til hende om deres fælles problem. Hun og John havde skændtes og havde brudt deres forlovelse for tyve år siden og havde kun talt ganske kort sammen, når de mødtes.

Men en dag havde John standset hende og havde talt om de syv børn i deres rolige villakvarter og havde spurgt hende, hvad hun havde i sinde at gøre ved det. »Har de generet dig, Ellen?« spurgte han.

»Nej, John, men jeg har sat hængelås på begge mine havelåger, jeg har set dem prøve at kigge over dem, men indtil nu har de ikke prøvet at klatre over dem.« Hun mødte hans øjne, og der var smil i dem. Da hun

følte sig lidt forlegen, fordi han så på hende, vendte hun om og skyndte sig ned ad gaden. Det skulle overbevise ham om, at hun ikke havde i sinde at gøre det godt imellem dem.

Men efterhånden som månederne gik, standsede John hende, hver gang han så hende, og spurgte hende ud om Gilmore familien og deres syv børn. I november havde han sagt: »Jeg har ladet dem plukke mine æbler. De er pæne børn og meget omhyggelige med ikke at brække grenene af. Fru Gilmore har sendt mig tærte og æblekage, som hun har lavet af æblerne«.

»Det var pænt af dig, John. Du har også ladet dem plukke dine roser -«. Hun standsede. Det var sluppet ud af hende.

»Hvor ved du det fra?« Han smilede lidt, og hans øjne havde det gamle glimt i sig.

»Milly og Patty bragte mig en buket af dine blomster. De klatrede over stakittet og ringede på døren og sagde: Vi kommer med nogle blomster til Dem, da De ikke har nogen små piger til at gøre noget for Dem. Jeg gav dem et glas mælk og nogle kager; det er meget velopdragne børn.«

John svarede ikke, men smilede, da hun forlod ham, og skyndte sig ned ad gaden.

Da hun nu så på det gamle hus, spekulerede hun på, om der, efter at børnene havde fået mad og klæder, ville blive noget tilovers til julegaver. Hr. Gilmores løn som kontorist var ikke særlig høj. De syntes at være for stolte til at tage imod hjælp, men de kunne ikke afslå gaver. En lille følelse af ophidselse kom over hende, og hun gik op på loftskammeret, hvor hun begyndte at lede efter ting, som hun kunne give familien.

Juleaftensdag var sengen i Ellens gæsteværelse dækket med smukt indpakkede pakker, hver af dem med navn på en af Gilmore familien. I det ene hjørne af værelset hang den smukkeste, mest strålende røde dragt til en julemand, man kunne se for sine øjne, samt hvidt, krøllet skæg og paryk.

Efter julegudstjenesten skyndte Ellen sig ovenpå, klædte sig ud i julemandens dragt og gned sine kinder ind med rødt, indtil de glødede som røde æbler. Hun tog parykken, skægget og øjenbrynene på. Hun puttede pakkerne i en stor sæk og slæbte den ud af døren og henad havegangen.

Sækken var altfor tung for hende at bære, og hun måtte trække den over den frosne jord henimod Gilmores hus. Hun var ved at gå baglæns rundt om hjørnet af huset, da hun stødte imod nogen. Hun slap sækken og gav et lille frygtsomt skrig fra sig, så så hun op og så, at hun var stødt sammen med en anden julemand, en høj, tynd en, der lignede -!

»John!« udbrød hun forbavset. »Hvad laver du her?«

»Det samme som du, tænker jeg«, sagde han. Så lo han. »Du bekymrer dig mere om disse folk, end jeg troede.«

»Jeg har gået og tænkt en del på, hvad for en slags jul de mon ville få, og det er så vidunderligt at være i stand til at hjælpe dem til at få en glædelig jul.« Ellens stemme var varm og øm, da hun tænkte på de syv børn i Gilmores hus.

»Ellen, du lyder akkurat som du gjorde for tyve år siden!« Johns øjne var klare og hans stemme øm.

»Nå, hvad skal vi så gøre nu?« spurgte Ellen.

John svarede: »Ellen, du er en me-

get bedre julemand, end jeg er, så tag du din sæk først med ind, og kom så tilbage efter min. Jeg vil gå hjem med disse juleklæder og tage nogle nødder og noget juleknaas med til børnene.»

Ellen så John forsvinde rundt om huset. Så gik hun med tunge skridt hen og ringede på klokken. Hun kunne høre nogen fare hen mod døren, den åbnedes med et brag, og der lød et glædesskrig fra syv små børn.

Først følte Ellen sig fremmed til møde, men da børnene begyndte at danse rundt om hende og syngte »Julemand, julemand!«, følte hun sig bedre tilpas. Meget hurtigt begyndte hun at dele gaverne ud til hele fa-

milien; det var så vidunderligt at se den lykke, som strålede i deres ansigter. Pludselig blev hun klar over, at John var vendt tilbage og stod der, meget interesseret i hvad der gik for sig.

Pludselig greb en mærkelig bevægelse hende. Der stod John, hans øjne så på hende som i gamle dage, og det blide smil var på hans ansigt, da han hviskede: »Glædelig jul, kære du!« Ellen havde aldrig før oplevet, at en sætning kunne gøre et så stort indtryk på hende. Hendes hjerte hoppede af glæde, hun tog Johns hånd og hviskede: »Måske er femogfyrre år ikke for gammel til at tro på julemanden!«

»Stjernen« ønsker sine læsere en rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

DET *melkisedekske* PRÆSTEDOMME

Miraklet med en million missionærer.

For vore øjne sker der i selve denne time et moderne mirakel -

Et mirakel af succes, omvendelse og resultater i missionærarbejdet i Herrens store sidste dages rige.

Et mirakel af vækst, udvikling og fremgang for Kirken i fjerne lande og langt bortliggende steder.

Et mirakel i Kirkens byggeprogram, bygning af nye templer og mødehuse, oprettelsen af nye skoler og stave både på fastlandene og på øerne i havet.

Et mirakel, som kalder titusinder af Zions sønner fra ploven, fra undervisningsinstitutterne, fra sportspladsen, fra ethvert timeligt formål for at gå frem og søge efter Israels tabte får.

Påtager vi os, som bærere af præstedømmet, kollektivt og individuelt, vor fulde byrde i denne store fremgang i riget, som er bestemt til at fylde hele jorden til sidst?

Det foreslås, at følgende, med dette emne beslægtede, spørgsmål gøres til emne for diskussion i et eller flere månedlige kvorummøder:

Hvad er den største og betydningsfuldste pligt, der påhviler Kirken?

Joseph Smith sagde: »Efter alt, hvad der er blevet sagt, er den største og betydningsfuldste pligt at prædike evangeliet.« (Joseph Fielding Smith: *Profeten Joseph Smiths Læredomme*, s. 133).

Hvilket evangelium prædiker vi?

»Det evige evangelium« (Åbenb. 14:

6-7), det samme, som Adam glædede sig over, og som blev modtaget af de gamle patriarker og profeter, blev prædiket af Peter og Paulus og af apostle og profeter på begge halv-kugler.

Det er »Kristi evangelium« og »om så vi selv eller en engel fra himmelen forkyndte jer evangeliet i strid med det, vi har forkyndt jer - forbanded være han!« (Gal. 1:7-8).

Hvor meget er dette evangelium værd?

Det er »den kostelige perle«, »en skat, skjult i en mark«, som i værdi overgår alle et menneskes jordiske ejendele. (Matt. 13:44-46). Det er det eneste middel, hvorved der kan vindes frelse, og »hvad gavner det et menneske at vinde den hele verden og at bøde med sin sjæl? Thi hvad kan et menneske give til vederlag for sin sjæl?« (Mark. 8:36-37).

Hvem skal prædike evangeliet?

Præsident David O. McKay sagde: »Hvert medlem en missionær.«

Herren sagde: »..... det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin næste.« (L. & P. 88:81).

Er vi gået ind på at påtage os disse kald til at prædike?

På en meget højtidelig måde lovede vi Herren ved pagt i dåbens vande: »..... stå som Guds vidner til alle tider, i alle ting og på alle steder«, hvor vi befinder os, »ja til døden.....« (Mosiah 18:9).

Har de, som holder præstedømmet, nogen særlig forpligtelse til at påtage sig kaldene til at prædike? ..

»..... I min kirkes ældster

I skal gå ud i min Ånds kraft og prædike mit evangelium, to og to i mit navn, og opløfte jeres røst som med en basuns lyd og forkynde mit ord ligesom Guds engle.« (L. & P. 42: 1, 6).

Skal jeg som ung mand i missionærvalderen gå på skole, gå ind i hæren, tage et arbejde eller gå på mission?

»..... det, der vil være til størst gavn for dig, vil være at forkynde omvendelse for dette folk, så du kan bringe sjæle til mig, og at du sammen med dem kan nyde hvilen i min Faders rige.« (L. & P. 15:6).

Hvad skal jeg gøre for at hjælpe med i missionærarbejdet?

1. Tjene som fuldtidsmissionær, hvis jeg kan.
2. Gå på en stavsmision, hvis der er brug for mig der.
3. Deltage i fællesskabsprogrammet og hjælpe med til at holde nye medlemmer fast i Kirken og dens programmer.
4. Skaffe henvisningsnavne til stavsmisionærer.
5. Åbne mit hjem for husmøder og indbyde mine venner til at overvære dem.
6. Fortælle enhver, jeg møder, om de gængivne sandheder.
7. Forberede mig ved studium og den rette levevis til fremtidig missionærgerning.
8. Bidrage finansielt til at understøtte missionærer, som ikke på anden måde kan påtage sig kaldet til at tjene.

Hvad bør mit præstedømskvorium

gøre for at hjælpe med i missionærarbejdet?

1. Skaffe missionærer, både stavsmisionærer og udenlandske.
2. Skaffe penge til deres underhold, hvor der er brug for det.
3. Undervise i evangeliet, så kvorummedlemmerne vil være forberedt til missionærgerningen.
4. Opmuntre alle unge mænd til at holde Kirkens standarder, så de er værdige til at tage imod et missionærkald, og virkelig gå frem i arbejdet.

Hvorledes skal jeg forberede mig på missionærgerningen?

1. »Vær rene, I, som bærer Herrens kar.« (L. & P. 133:5).
2. »Opbevar altid livets ord i sindet, og det skal gives jer i samme stund, den del, der skal udmåles til hver.« (L. & P. 84:85). »I skal undervise hinanden i rigets lære.« (L. & 88:77-81).

Hvor finder vi de lærdomme, der skal undervises i?

»Kirkens ældster, præster og lærere skal forkynde mit evangeliums grund sætninger, som de findes i Bibelen og Mormons Bog, hvori evangeliets fylde findes.« (L. & P. 42:12).

Ved hvilken magt prædikens evangeliet?

»Alle skal prædike evangeliet ved den Helligånds magt og indflydelse, og intet menneske kan prædike evangeliet uden den Helligånd.« (Joseph Fielding Smith: *Profeten Joseph Smiths Lærdomme*, s. 132). Således lyder Profeten Joseph Smiths stående instruktion. »Og Ånden skal gives jer ved troens børn«, sagde Herren selv, »og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise.« (L. & P. 42:14).

Kan jeg omvende nogen til Kirken?

Med Herrens hjælp, ja. Folk at omvende og døbe, nye medlemmer af riget findes næsten overalt. »Og I skal gå ud og døbe i vand og sige: Omvend jer, omvend jer, thi Guds rigte er nær.« (L. & P. 42:7).

Efter dåben, hvad så?

For de nyomvendte er det så en sag om at lære mere om sandheden og om at leve i harmoni med Kirkens standarder. For dem, der allerede er i Kirken, drejer det sig om at tage sig af de nye medlemmer, sørge for *øjeblikkelig* lejlighed til at tjene i Kirken, så alle nyomvendte kan blive faste og sunde medlemmer af riget.

Hvilken belønning kommer til den trofaste missionær?

»Se, den, der bruger seglen med hele sin styrke, samler et forråd, så han ikke omkommer, men sikrer sin sjæl frelse.« (L. & P. 4:4). »I skal kunne indsamle mange neg og blive

kronet med ære, herlighed, udødelighed og evigt liv.« (L. & P. 75:5).

Hvad er så konklusionen af hele sagen?

Det er ganske tydeligt, at ethvert medlem af Kirken er og bør være en missionær - mere end en million missionærer! Ethvert medlem bør benytte enhver passende lejlighed til at fortælle andre om gengivelsens budskab, henvise navne til de officielle missionærer, støtte sagen finansielt, deltage i tag-del-i-evangeliet programmet, hjælpe med til fællesskabet med de nyomvendte. Ved en sådan kurs vil der blive fred og glæde i dette liv og fuld forventning om evig belønning i det kommende liv.

»Se derfor til, o, I, der indtræder i Guds tjeneste, at I tjener ham af jeres hele hjerte, sjæl, sind og styrke, så I kan stå ulastelige for Gud på den yderste dag.« (L. & P. 4:2).

Indbinding af Stjernen 1961

Stjernen for 1961 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1960 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 10,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1962**.

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 10,00, altså ialt **kr. 20,00 i Danmark, \$ 4,00 i udlandet**, frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort**. Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Nye kaldelser

Overhoved for alle templerne.

Som overhoved for alle templerne i Kirken er kaldet ældste *ElRay L. Christiansen*, assistent i De Tolv Apostles Råd.

Ældste Christiansen var tidligere præsident for Salt Lake Templet, og i denne stilling efterfølges han af *Willard R. Smith*, der i lang tid har virket som tempelarbejder.

Andre kaldelser.

Biskop *Carl W. Buelmer*, som fornylig blev afløst som 2. rådgiver i det Præsiderende Biskopråd, er blevet kaldet som anden assistent i Generalbestyrelsen for Unge Mænds Forening.

Angående næste tempelrejse

Søskende, som påtænker at deltage i næste sommers rejse til templet for at udføre arbejde for deres afdøde slægtninge, bedes indsende de nødvendige skemaer *inden nytår*, da det tager ca. et halvt år at få skemaerne kontrolleret og gjort rede i Amerika til tempelarbejdet her. Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.*

Efter planen vil rejsen gå til templet i Schweiz med afgang fra Danmark den 10. juli og hjemkomst den 19. juli 1962.

Midlertidig lukning af rigsarkivet

Til underretning for dem, der arbejder med genealogi for sig selv eller for andre, kan vi oplyse, at læsesalen på *Rigsarkivet* i København på grund af reparation vil være lukket i månederne januar og februar 1962. Vi henstiller derfor, at man sørger for at få de nødvendige oplysninger fra Rigsarkivet inden nytår, da det vil være for sent at indsende skemaer, der ønskes parate til tempelturen i juli 1962, når Rigsarkivet atter lukker op 1. marts.

Landsarkiverne i København, Odense, Viborg og Aabenraa er åbne som sædvanlig.

De nye rapporter

Efter at de nye rapporter er indført i missionen, har der været en del besvær rundt omkring med forståelsen af den rette måde at udfylde blanketterne på og en deraf følgende skræk for at gå i gang med arbejdet. Jeg antager, at det føles på omtrent samme måde for os som for barnet, der betænker sig, før det slipper stolekanten, bordbenet eller mors sikre hånd, før det tager de første skridt uden hjælp.

Lige så vel som barnet skal lære af sine bogstavelige fejltrin i den nævnte situation, således må vi andre lære og vil også lære af de få eller mange, små eller store fejl, vi begår til at begynde med i vore bestræbelser på at udfylde den plads, vi er blevet udvalgt til at varetage, og som vi har bekræftet at ville gøre en 100 % indsats for at lære.

Det er en selvfølgelig ting, at man ikke opnår et resultat, der er tilfredsstillende for en selv, før man har fået forståelse af, hvordan arbejdet skal udføres, og hvilken betydning det har. Det ene vil følge af det andet på samme måde, som vor forståelse af og kærlighed til evangeliet har udviklet sig fra det øjeblik, vi lod det få indpas i os, og gav os tid til at undersøge det, der blev os fortalt den gang, de to unge missionærer pludselig præsenterede os for noget »helt nyt og mærkeligt«.

Lige så lidt som vi i dag bryder os om at høre det evangelium, vi hælder vort hoved til, omtalt som »helt nyt og mærkeligt«, lige så lidt skal vi tænke således om vort rapportarbejde. Hvis vi læser Bibelen og Mormons Bog og et øjeblik prøver at tænke på, hvordan vi er kommet i besiddelse af disse skatte, vil vi begynde at forstå. Hvis ikke det, der blev sagt og gjort den gang, var blevet skrevet ned så omhyggeligt, som det er, ville vi have endnu vanskeligere ved at forstå.

Lad os derfor gå til arbejdet, søskende, og vise, at vi vil gøre den del af planen, der er overladt os til udførelse. De fejl, vi måske gør i begyndelsen, kan ikke rettes, før de er gjort, og det virker kun ubehageligt på os selv at udskyde arbejdet. Jo før den enkelte går til sagen, jo før kommer forståelsen og derefter tilfredsstillelsen og glæden. Men først, når alle kræfter forenes, opfyldes hensigten med arbejdet, nemlig en sand orientering for vore ledere om vore forskellige aktiviteter, således at man kan se, hvor der er behov for en hjælpende hånd, eller, som det forhåbentlig oftest vil blive tilfældet, når først alle udfylder deres plads, at vi får opmuntrende rapporter om fremgang overalt.

Poul Andersen, sekretær,
København Distrikt.

Bemærk: Til underretning for redaktionen skal manuskripter til »Stjernen« altid være forsynet med *underskrift* eller i hvert fald med forbogstaver.

Fest i Odense

for det aronske præstedømme

Som en lille opmuntring for det aronske præstedømmes belønningsarbejde afholdtes der en lille festlighed i Odense gren lørdag den 14. oktober.

Man samledes ved de festligt pyntede borde kl. 19, og efter at der var budt velkommen af grenspræsident Ringmann Jensen, blev der serveret en dejlig middag, bestående af svinekam og frugtsalat. Senere blev der holdt

Uddeling af belønningerne

taler for de unge, som havde fået belønninger, af grenspræsidenten, af broder Orla Knudsen og af søster Annie Andersen, som alle gav udtryk for den velsignelse, der følger med efterlevelse af evangeliet. Grenspræsident Ringmann Jensen uddelte belønningerne, og derefter var der mere munter underholdning med lege, sange og sketches.

Den dejlige aften sluttede med sang og bøn ved 22-tiden.

Tilstede 32.

H. H.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på **STJERNEN**

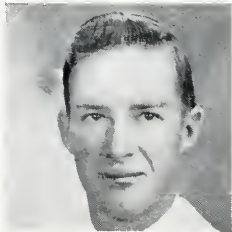
PRISLISTE:

MORMONS BOG, LÆRE OG PAGTER og DEN KOSTELIGE PERLE i 1 bind (sort skind med guldtryk)	kr. 42,00
MORMONS BOG	» 5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	» 17,00
LÆRE OG PAGTER	» 6,50
BIBEL-CITATER	» 2,50
EN ADVARSELS RØST	» 3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	» 7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	» 9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	» 7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	» 7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	» 3,00
NY SANGBOG	» 10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	» 1,00
SLÆGTSBOG, heftet	» 7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	» 14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet \$ 2,50)	» 10,00
(Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	
Indbundne årgange af STJERNEN 1958 og 1959 (diverse farver)	» 16,50
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	» 6,50
do. til arbejdsbrug	» 5,50
Mapper til genealogiske skemaer	kr. 10,00 21,00 35,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	kr. 3,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

Ny 2. rådgiver i missionspræsidentskabet

Efter godkendelse fra Det Første Præsidentskab er ældste *Grant H. Taylor* den 10. november blevet kaldet som 2. rådgiver til missionspræsident *Levi B. Thorup*. Præsident *Taylor* efterfølger ældste *David K. Sorensen*, der har afsluttet sin mission og er vendt tilbage til Amerika.

Præsident *Taylor* er født den 4. januar 1939 i *Levan, Utah*, som søn af *Mr. Heber C. Taylor* og *Vinese Shepherd Taylor*. Han har gået i skole i *Juab High School* og har taget eksamen fra *Juab Stake Seminary* i 1957 og derefter studeret 2 år på *Brigham Young Universitetet*, indtil han blev kaldet på mission den 4. januar 1960.

Præsident *Taylor* ankom til Danmark den 15. januar 1960 og har arbejdet i *Roskilde* og *Nørresundby*, derefter som omrejsende ældste, og senere i *Hellerup* og *Aarhus*, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne præsident *Taylor* i det høje kald, der nu er pålagt ham.

Indsat

Den 10. november er ældste *Roger V. Stevenson* påny blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste *Stevenson* er født den 7. oktober 1939 i *Salt Lake City, Utah*, som søn af *Mrs. Margaret L. Stevenson*. Han har gået i *Jordan High School* og *L.D.S. Seminariet* i *Sandy, Utah*. Han tjente i den amerikanske hær i 6 måneder og har derefter studeret som elektrisk ingeniør ved *University of*

Utah i *Salt Lake City*.

Ældste *Stevenson* ankom til den danske mission den 4. november 1959 og har arbejdet i *Søborg, Esbjerg, Roskilde* og *Glostrup*, derefter en tid som omrejsende ældste, senere i *Randers* og *Amager*, indtil han blev kaldet som omrejsende ældste igen.

Vi beder Gud velsigne ældste *Stevenson* i det ansvarsfulde kald, der nu atter er pålagt ham.

Nye mødetider i Horsens

Følgende forandringer i mødetiderne i *Horsens gren* bedes venligst bemærket:

Nadvermøde søndag kl. 16. — G.U.F. torsdag kl. 19,30.

SØNDAGSSKOLEN

Lento ALEXANDER SCHREINER

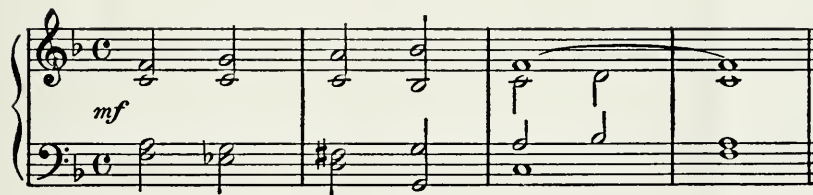
Nadververs for december:

For Senior Søndagsskolen:

»O, alle I, der er rene af hjertet, løft hovedet og modtag Guds behagelige ord og vederkvæg jer med hans kærlighed.« (Mormons Bog, Jakobs Bog 3:2).

For Junior Søndagsskolen:

»Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger.« (Johs. 14:15).

Søndagsskolesang for december 1961:

»Mer hellighed giv mig.« (Nr. 23 i den nye sangbog).

TIL ALLE I SØNDAGSSKOLEN

Nu nærmer vi os julen med raske skridt, den tid vi har set hen til de sidste par måneder. Det er en tid, hvor der gives en masse gaver og spises en masse ekstra god mad. Det er også dejligt, men lad det ikke blive det dominerende for os.

Lad os tænke på Ham, der er skyld i, at vi fejrer denne tid, nemlig Jesus Kristus, Guds Søn. Snart vil vi synge vore dejlige julesange og høre om juleevangeliet, der fortæller om Kristi fødsel. Lad os rigtig tænke over dette og forstå, at det er den største gave, der er skænket menneskene. Lad os vise vor taknemlighed og glæde ved igen at give dette budskab og evangeliet til andre. Lad os invitere familie og venner hen til søndagsskolen, så de også må få del i den lykke og glæde, vi har opnået.

Vi ønsker hermed alle søndagsskolens medlemmer en rigtig god og vel-signet jul!

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Pædagogik

Så er vi atter igang med konferencer efter et halvt års pause, hvor vi forhåbentlig har hentet nye kræfter i sommerens løb til rigtig at tage fat. Store forandringer sker indenfor Kirkens forskellige distrikter, hvor bl. a. overgangsstadiet fra distrikter til stave forberedes, og helt smertefrit kommer det jo nok ikke til at gå. For mon vi alle er modne til at påtage os de ansvar og modtage de velsignelser, som følger med at blive en stav? Lad hver af os granske vort eget indre og se, hvilket resultat vi kommer til — og så handle derefter.

Det er vor himmelske Faders ønske at tilvejebringe frelse for os alle, og vi ved, at ingen frelses i uvidenhed. Hvordan kommer vi vor uvidenhed til livs? Kun ved at studere og komme til vore forskellige møder, hvor vi har anledning til at diskutere skrifterne under betryggende vejledning. Vi kan alle sidde hjemme og læse og have gavn deraf, men vi kan også få forkerte opfattelser af, hvad vi læser, hvis vi ingen har at spørge til råds og få svar af. Og dette ved vore autoriteter udmærket, og derfor lægger de stadig mere og mere vægt på, at der uddannes lærere og lærerinder, som er i stand til at varetage deres kald på bedste måde. Derfor ofres der store beløb på at fremskaffe de bedste lærebøger til dette brug, og dem kan alle få gavn af under kyndig vejledning.

At være lærer i Guds kirke er at være repræsentant for Kristus, den bedste lærer i evangeliet, som har eksisteret, og som vi alle bør have som et lysende ideal. Men at være repræsentant for Kristus er ikke noget, man kan tage ligegyldigt, det kræver hele sin »mand«. Det vil atter sige, at når man går ind på at være lærer i en klasse, må man prøve at være i besiddelse af de samme egenskaber, som gjorde Kristus til den fødte lærer, nemlig: kærlighed til alle — kende det stof, man skal undervise i — have et stort vidnesbyrd om evangeliet og stå i stadig kontakt med vor himmelske Fader — uden disse egenskaber formår vi ikke at blive gode lærere, og det er jo det, vi ønsker at blive, ikke sandt?

Derfor kære lærere og vordende lærere: Da vi blev døbt og fik den Helligånd som en gave, blev det lovet os, at vi herigennem skulle have en vejleder for livet. Benytter vi os nok af dette? Hos Johannes står der: »Talsmanden lærer jer alle ting«. Lad os derfor, når vi forbereder vore lektier — både lærere og elever — altid have en bøn i vore hjertes og lytte til, hvad Helligånden giver os, så er vi i de bedste hænder. Og lad os prøve at passe at komme i de forskellige klasser og få de lærdomme, som ingen af os kan være foruden, husk et tabt møde kommer aldrig igen. Og glem heller ikke: Tiden er kort, meget kort, sikkert meget kortere end nogen af os forestiller os, lad os derfor bruge tiden på bedste måde, husk lærdomme er det *eneste*, vi kan tage med os, når vi forlader dette liv. I Lære og Pagter 130:18—19 står: »Alt hvad vi i dette liv opnår på intelligensens område skal følge med os i opstandelsen. Og om et menneske i dette liv ved flid og lydighed vinder mere kundskab

og intelligens end en anden, så vil fordelene i samme forhold være på hans side i det tilkommende.»

Vi lever i en tid præget af usikkerhed, angst, mistro og mange andre kedelige ting, lad os prøve at frigøre os ved tænke fremad, bort fra dette jordiske liv og forberede os til det, der er lovet os, *hvis* vi holder Guds bud og love — et liv i Guds nærhed. Men vi kommer ikke sovende til det, lad os derfor arbejde, lære mere og mere om evangeliet, prøve at leve så nær til Gud som muligt og benytte os af de hjælpemidler, der er givet os, så er vi på vejen, som fører tilbage til vor himmelske Fader.

Venlig hilsen
Pædagogisk hovedbestyrelse, Område II
Irma Petersen.

Musik

Når man i halvanden måned ikke har hørt Kirkens sange og for øvrigt for det meste har hørt den monotone arabiske musik, kan I tro, man påskønner igen at kunne synge og lytte til vore dejlige sange og vide, at Herren har behag i vor sang. Netop derfor må vi søge at højne den, altid arbejder på at få sangen renere og skønnere.

Mon der er nogen, der ligesom vi, har følt trang til at bruge de vidunderlige klange, der er i nr. 176, »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom«, til en lovsang? I så fald har I sikkert også savnet lidt mere tekst. En af vore kor-medlemmer fandt disse dejlige vers til os, og vi har haft megen glæde af dem — vi sang a capella:

*Kom Helligånd, og hos os dvæl,
Oplad vort øre og vor sjæl,
På det hos os din sandheds ord
Må falde i en frugtbar jord.*

*Lad fromhed i vort hjerte bo,
Oplys os med den sande tro
og giv ved den os kraft, o, Gud,
at vandre efter dine bud.*

*Pris Gud, fra hvem hvert gode kom,
Pris Ham, du engleskare from,
Pris Ham, du folk i pagtens bånd,
Pris Fader, Søn og Helligånd.*

Lilli Christoffersen, Musik-komiteen.

PRIMARY

Folk taler så meget om deres barnetro. Hvorfor er vores barnetro så betydningsfuld? Hvorfor er det især i barnealderen, vi skal lære? Jo, for barnet er åbent og modtageligt for lærdomme, de gode såvel som de dårlige. En lille baby finder hurtigt ud af, at hvis den skriger, bliver den i visse tilfælde taget op. Bevidstheden vågner hurtigt, og snart begynder udviklingen og med den opdragelsen. Alle ønsker at opdrage deres børn til gode samfundsborgere, men i mange tilfælde står man lidt usikkert overfor, hvordan det skal gøres.

Vor himmelske Fader har ikke givet os en detaljeret plan i skrifterne, men Han har givet os sin Kirke, som netop omfatter et stort og vigtigt program, der er beregnet for de små børn. Primary, som omfatter de 4-12 årige, har til opgave at undervise de små i evangeliet, og den følger en guddommeligt inspireret plan, som på den mest effektive måde indpoder disse lærdomme i barnehjerterne og således opbygger en solid grundvold hos disse små sjæle, som senere vokser op til at blive borgere i det store og krævende samfund.

Til dette arbejde har Gud kaldet mænd og kvinder, som får lov at nyde det privilegium at undervise disse små. Dette arbejde er større og mere ansvarsfuldt, end vi somme tider gør os klart. Prøv at læse, hvad William Lyon Phelps siger om at undervise:

»Jeg tror ikke, det er muligt at forklare en, der ikke selv underviser, den glæde, jeg har ved at undervise. For mig er det at undervise ikke blot en anstrengelse, det er en lidenskab. Jeg elsker at undervise. Jeg elsker det på samme måde, som en maler elsker at male, en musiker at spille, en sanger at synge, og som en stærk mand elsker at løbe væddeløb.

Undervisning er en kunst, en kunst så stor og så vanskelig, at mennesker kan tilbringe deres hele liv med det, og så endda ikke nå længere end til at måtte indrømme deres begrænsninger, deres fejltagelser, og hvor langt de er fra selve idealet. Mit hovedformål har altid været at blive en god lærer, på samme måde, som arkitekten ønsker at blive en god arkitekt, og som enhver professionel digter stræber imod at udføre det fuldkomne«.

Kære Primaryfunktionærer, jeg er glad for at være tilbage i Primarys hovedbestyrelse, og jeg har især glædet mig over den iver og kærlighed, der lægges for dagen indenfor de forskellige Primary-organisationer i grenene, og for det oprigtige ønske om at yde sit bedste. Jeg er også glad for den store og gode støtte, som grenene viser denne organisation. Jeg ved, at det vil bære frugt, og jeg beder, at Gud må velsigne jer hver især i arbejdet fremover.

Kirsten Hermansen,
Primarys hovedbestyrelse.

KREDSLÆRERENS budskab

Loyalitet.

Loyalitet er et tegn på ædelhed. Det indebærer, at den er gensidig. Hvis man venter at møde loyalitet, må man give den til gengæld. Loyalitet er grundlaget for familiesammenhold. Ingen holdning overfor ens ægtefælle er af større betydning. Hvad er skønnere end uomtvistelig tillid mellem mand og hustru overfor hinanden? Den udelukker mistanke og mistillid. Den skaber ideelle omgivelser for børnene. Den fremmer sønlig lydighed. Børn, der opdrages i en atmosfære af loyalitet, har en voksende respekt for deres fader og moder. Den gør det muligt for hjemmet at blive en uindtagelig fæstning for synd og uønsket påvirkning.

Venskaber opbygges og opretholdes ved loyalitet. Intet, som vi giver til eller modtager fra en ven, er mere værdifuldt. De er i sandhed rige, som modtager den. Uden at man har interesse i en vens velfærd kan der ikke være nogen sand loyalitet. Loyalitet overfor venner når sit højeste, når vi beskytter deres gode navn. Loyalitet regner med, at vi beskytter vore venner mod deres eget selv og mod vaner, som ikke er gode og fra alt ondt og alle farer. Loyalitet mellem venner giver et stort udbytte.

Loyalitet overfor Kirken kræves af ethvert medlem. Det første skridt er at leve således, at vi holder Kirkens gode navn i ære. Loyalitet overfor

Kirken indebærer, at vi fremmer dens interesser og dens mål, forsvaret dens principper, overholder dens lærdomme og opretholder dens ledere. Man kan ikke være loyal overfor Kirken og samtidig udføre sine pligter på en overfladisk måde. At være ligegyldig eller lunken i Kirkens arbejde stimulerer ikke den åndelige vækst. Hvis vi er loyale overfor Kirken, får vi en øjeblikkelig belønning. I det loyale hjerte kommer en varmende glød af tilfredsstillelse. Loyal tjeneste overfor Kirken forøger ens selvgættelse, og man bliver opbygget i sin tillid til Herren.

Selvom loyalitet er den sidste fase af disse budskaber, er den den vigtigste. Da Jehova gav De Ti Bud til det gamle Israel, var hans første bud: »Du skal ikke have andre guder end mig« (2. Mos. 20:1). I Tidernes Midte formanede Jesus de jøder, der fristede ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele din sjæl og af hele dit sind.« (Mat. 22:36-37). I denne uddeeling sagde Herren: »Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine bud.« (L. & P. 42:29). Da loyalitet er en af hovedbestanddelene af kærlighed, hvorledes kan man så erklære sin loyalitet overfor Gud og samtidig undlade at holde hans bud? Der findes intet finere karaktertræk end loyalitet. Det er den første forpligtelse, vi har til familie, til venner, til Kirken og til Gud.

KREDSLÆRERINDERNES budskab

»... . . . Enhver har fået en gave gennem Guds Ånd så alle kan få gavn deraf« (Lære og Pagter 46:11-12).

Formål: Vi har et guddommeligt ansvar for at udvikle vore gaver og talenter og for at bruge dem i tjeneste for andre.

Hvor ofte standser vi op på denne årstid, hvor vore tanker drejer sig om gaver og om at give, og giver os tid til at tænke over de utallige, vidunderlige gaver, vor himmelske Fader så kærligt har overøst enhver af os med? Vi tror, at den største gave, der nogensinde er givet til mennesket, er vor Frelsers forsoningsoffer, Han, hvis fødsel vi fejrer i denne måned og hvis Ånd skulle være den bevægende faktor i alle vore tanker og handlinger. Men foruden denne største gave har Herren gavmildt skænket hver enkelt af os gaver og talenter. Den vigtige udfordring til hver af os er at erkende de gaver og talenter, vi ejer, og udvikle dem det mest mulige, ikke til vor egen fordel alene, men også til velsignelse for andre. Hvad er det for gaver? Hvorledes kan vi udvikle og udnytte dem mest fordelagtigt?

Når vi taler om Guds gaver, er vi ofte tilbøjelige til kun at tænke på åndelige gaver, som f. eks. troens og helbredelsens gaver. Disse er naturligvis velsignede, særlige gaver, men Herren har givet os andre gaver, som også er vidunderlige. F. eks. sagde Brigham Young engang:

»Den gave at stå i forbindelse med hinanden, er Guds gave, akkurat ligesom profetiens gave« (Ludlow, Daniel H.: *Latter-Day Saints Prophets speak*, page 172).

Ligeledes er den gave at have et medfølende hjerte, et ønske om at tjene, at være glad, have evne til at undervise, det vidunderlige karaktertræk altid at se efter og fremdrage det gode i andre - alle disse gaver kommer fra Gud. Det er gaver, som vi alle kan komme i besiddelse af, hvis vi flittigt søger at udvikle dem. Ydermere har Herren sagt, at vi skal » stræbe alvorligt efter de bedste gaver og stedse betænke, hvorfor de er blevet givet.« (L. & P. 46:8).

Udtrykkene »gaver« og »talenter« anvendes ofte synonymt. De er blevet tolket som »naturlige evner, givet som gunst af Gud, og givet til os som et guddommeligt betroet hverv.«

Alt for mange af os undlader at erkende de mange vidunderlige talenter og gaver, som er blevet os tildelt. Vi ser på nogle af vore venner og bekendte, som tilsyneladende er så begavede, og så ønsker vi, at vi kunne opnå noget tilsvarende; men vi har allesammen fået gaver, som er vore helt alene. Det er vort personlige ansvar - og vi har mulighed for - at opdage, udvikle og anvende disse uvurderlige gaver. En af de bedst kendte historier, som understreger betydningen af at opdage og anvende vore gaver eller talenter klogt, er den lignelse, som Jesus fortalte, og hvor Han sagde:

»Det er nemlig her som med en mand, der skulle rejse udenlands og kaldte sine tjenere til sig og betroede dem en formue;

en gav han fem talenter, en anden to, en tredje een, hver efter hans evne. Så rejste han udenlands« (Matt. 25:14:15).

Historien fortsætter med en beskrivelse af, hvorledes de to tjenere anvendte deres talenter produktivt, udvidede og mangfoldiggjorde dem. Den tredje tjener

begravede sit talent i jorden med det resultat, at da Herren vendte tilbage, blev endog det lidet, han havde modtaget, taget fra ham. (Se Mat. 25:14-29).

Denne lignelse fremstiller tydeligt den vigtige kendsgerning, at med mindre vi udvikler og anvender de gaver, vi har fået, vil vi miste dem. Som det er understreget i Lære og Pagter, må vi anvende disse talenter frivilligt og med glæde til velsignelse for hele menneskeheden. Efterhånden som vi uselvisk udvikler vore talenter

til gavn for alle, erkender vi den universelle sandhed, at »..... det er saligere at give end at modtage«. (Ap. G. 20:35).

Den virkelige »Julens Ånd« er den ånd, der tjener andre. Lad os i al vor given huske, at de kosteligste gaver er dem, der udspringer af kærlighed, betænksomhed, godhed - og andre hjertets gaver. Selv om man ikke kan pakke sådanne gaver ind i broget papir og binde skinnende bånd om dem, vil de overgå dem, som menneskehænder har skabt, og vil bringe os dybere glæde end al verdens rigdomme. Med disse gaver kan vi få Julens Ånd til at virke hele året og hele livet, og vil således udvikle de gaver og talenter, som Gud så højsindet skænker os.

FØDELSSDAGE

København Nordre Gren: Den 2. december fylder broder *Bodelius Hansen*, Elmelvej 11, 65 år. Hjertelig til lykke!

Odense: Den 21. december fylder søster *Laurine Kristine Hansen Jensen* 65 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 22. december fylder søster *Martha Sørensen* 75 år. Hjertelig til lykke!

Amager: Den 30. december fylder

søster *Marie Elise Nielsen* 80 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra England: Søster *Edith Lorentzen Witter*, tidligere København, nu England, har sammen med sin mand, Fred Witter, adopteret en søn, født 21. maj 1957 i England, som har fået navnet Robert Witter. Hele familien sender de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt velsignet nytår til alle søskende, venner og missionærer i København distrikt.

VELSIGNELSER

København Søndre Gren: 6. august: Carl Evald Madsen og Karen Else Lydia Olsens to døtre, Solveig Madsen og Marianne Madsen, velsignet af henholdsvis ældste Stanley Hansen og ældste George Hoge.

10. september: Flemming Vilhelm Eliasen og Lis Hoffmann Larsen Eliasens datter, Lea Annett Eliasen, velsignet af sin fader.

Næstved: 23. juli: Børge Grand Hansen og Anny Eleonora Pedersen Hansens datter, Hanne Grand Hansen, velsignet af ældste Stanley Q. Johnson.

15. oktober: Knud Hartvig Larsen og Margaret Colvin Shanks Larsens søn, Alan McLean Hartvig Larsen, velsignet af ældste John Larsen.

Randers: 8. oktober: Finn Højfang Andersen og Doreen Ann Helen Andersens søn, Michael Smith Andersen, velsignet af ældste Dolan N. Sorensen.

Esbjerg: 20. august: Børge Olsen og Rosa Thomsen Olsens datter, Kirsten Olsen, velsignet af broder Niels Peter Olsen.

10. september: Herluf Nielsen og Inger Jensen Nielsens datter, Bitten Nielsen, velsignet af broder Henry Jensen.

24. september: Bent Madsen Gram og Kirsten Jessen Grams datter, Susanne Halkjær Gram, velsignet af broder Ejnar Nielsen.

Odense: 5. november: Arne Gøtttsch og Gerda Lis Gøtttschs søn, Tom Edvin Gøtttsch, velsignet af broder Børge Høvsgaard.

Arne Hildebrand og Agnete Marie Hildebrands tre børn, Mitzie Hildebrand, Gitte Hildebrand og Steen Hildebrand, alle velsignet af broder Ringmann Jensen.

Svend Aage Dietz Pedersen og Gerda Henriette Pedersens tre børn, Susanne Pedersen, Annette Katrina Pedersen og Elisabeth Jenny Pedersen, alle velsignet af broder Johannes Liljengren.

Jørgen Christian Pedersen og Iris Irma Pedersens tre børn, Käthe Hanna Linda Pedersen, Peder Pedersen og Peggy Bodil Pedersen, alle velsignet af broder Børge Høvsgaard.

Dåb:	Døbt af:	Håndspålægelse af:
Viborg: 14. oktober: Birgit Hansen Andersen	Ældste Peter Nelson	Ældste Roger Rasmussen
12. november: Anne Matilda Gårdsdal	Ældste Roger Rasmussen	Ældste Peter Nelson
Randers: 5. november: Anine Elmine Beck	Ældste Brett J. Manwaring	Ældste James E. Hansen
Elin Elisa Beck	Ældste Robert D. Larsen	Ældste Brett J. Manwaring
Jens Christian Lauritzen Beck	Ældste Brett J. Manwaring	Ældste James E. Hansen
11. november: Mette Kristine Østergaard	Ældste James E. Hansen	Ældste Louis A. Kirby
16. november: Ingfred Andrea Beck	Ældste Louis A. Kirby	Ældste Brett J. Manwaring
Holstebro: 16. november: Viggo Nielsen Bundgaard	Ældste Dolan N. Sørensen	Ældste E. Brent Frazier
Kolding: 7. oktober: Edith Hendriksen	Ældste David R. Reynolds	Ældste Don Vigo Taylor
11. oktober: Klara Bornhöft Mikkelsen	Ældste Don Vigo Taylor	Ældste Karl K. Kemp
Esbjerg: 28. oktober: Lisbeth Jørgensen	Broder Theodor Johannes Hein Jørgensen	Broder Johs. Sørensen
Sønderborg: 4. november: Paula Margerete Cecilie Morfensen	Ældste Martin Thorne	Ældste Dennis Brown

Veile: 4. oktober:		
Marie Kirstine Petra Johansen	Ældste Arthur R. Dowdle	Ældste Daniel Edwards
Odense: 14. oktober:	Ældste	
Jørgen Christian Pedersen	Gary Lynn Hansen	Ældste Grant R. Bischoff
Karen Marie Svendsen		Ældste
Lindstrøm Pedersen	Ældste Grant R. Bischoff	Gary Lynn Hansen
Ejnar Svendsen Lindstrøm Pedersen	Ældste Grant R. Bischoff	Ældste Gary Lynn Hansen
15. oktober:		
Svend Holger Sørensen	Broder Viggo Larsen	Ældste Dennis Q. Taylor
19. oktober:		Ældste
Iris Irma Pedersen	Ældste Grant R. Bischoff	Gary Lynn Hansen
20. oktober:		
Gerda Dietz-Pedersen	Ældste Grant R. Bischoff	Broder Ringmann Jensen
21. oktober:		
Palle Lennert Dietz- Pedersen	Ældste Gary Lynn Hansen	Ældste Grant R. Bischoff
4. november:		
Anne Marie Dietz- Pedersen	Ældste Gary Lynn Hansen	Ældste Grant R. Bischoff
11. november:		
Minna Petrinie Rasmussen Jensen	Ældste Frank Breinholt	Ældste Martin Palmer
Aarhus: 14. oktober:		
Gurli Pedersen	Ældste Eldon Golightly	Ældste Bruce L. Roberts
Helsingør: 14. oktober:		
Niels Jørgen Ken Bjørnlund	Ældste David K. Sorensen	Ældste Don Carlos Jepson
København Nordre Gren:		
14. oktober:		
Herdis Rigmor Petersen	Ældste Finn Hansen	Ældste Bruce Evans
28. oktober:		
Mogens Wittendorff Andersen	Ældste Thomas D. White	Ældste Donald P. Fordham
Anna Andersen	Ældste Donald P. Fordham	Ældste Thomas D. White
11. november:		
Harry Frank Volmer Christiansen	Ældste Gary Gibbons	Ældste Don Bearson
18. november:		Ældste
Else Margrete Nielsen	Ældste Arthur E. Larsen	Paul O. Bingham
København Søndre Gren:		
14. oktober:		
Christian Jørgensen	Ældste Duane Smith	Ældste Grenn Clark
Henrik Sørensen	Ældste Norman D. Andersen	Ældste Harry Boley
21. oktober:		
Edel Kamma Ritha Spring	Ældste Michael H. Malan	Ældste Larry D. Knudsen
27. oktober:		
Maria Hossner	Ældste Richard Larsen	Ældste Louis C. Goff
28. oktober:		
Elna Alvina Frandsen Olsen	Ældste John Jensen	Ældste James Williams

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Aalborg: 5. november: Hans Jørgen Schmidt	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Poul Randrup	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Aarhus: 29. oktober: Jens Johnsen Charles Nielsen	Diakon	Broder Niels Hansen
Emil Storn Andersen	Præst	Broder Orla Rode Nielsen
Odense: 8. oktober: Arne Leo Gøttisch	Lærer	Broder Henry Haupt
Arne Hildebrand	Lærer	Broder Chr. Klokke Hansen
Dietz Svend Pedersen	Diakon	Broder Børge Høvsgaard
Slagelse: 10. september: Erik Høgdaahl Thomsen	Diakon	Ældste Bruce C. Watts
20. august: Hans Martin Larsen	Diakon	Ældste Bruce C. Watts
Amager: 3. september: Frode Eigil John Nielsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
12. november: Ambrosius Bøge	Præst	Broder Henning Schou Jørgensen
19. november: Knud Erik Edsberg Andersen	Præst	Broder Preben Johansen
København Nordre Gren:		
8. oktober: Henning Andreas Markussen	Præst	Broder Orla Rasmussen
15. oktober: Jarl Ari Karmark Obel	Præst	Broder Harry Petersen
22. oktober: Ejvind Nordby Larsen	Lærer	Broder Holger M. Larsen
Orla Allan Henry Gømsøe Lind	Diakon	Broder Hans Billeskov Jansen
Kent Rudi Petersen	Diakon	Broder Knud Hentzen
29. oktober: Ejvind Nordby Larsen	Præst	Broder Orla Rasmussen
5. november: Mogens Wittendorff Andersen	Diakon	Broder Benny Lindén
København Søndre Gren:		
8. oktober: Aksel Friederick Kählerlert Larsen	Lærer	Broder Felix Hasbo
Mads Peter Madsen	Lærer	Broder Flemming Hall
Næstved: 10. oktober: Børge Grand Hansen	Diakon	Broder Torkil Dressø

EFTERLYSNING

Til brug ved indbinding mangler vi nogle eksemplarer af *Stjernen* for april 1961, som er helt udsolgt, og vi retter derfor en appel til abonnenter, som måtte have et eksemplar af dette nummer, som de ikke mere har brug for, om at overlade os dette. Vi betaler det med kr. 1.00.

Eventuelle eksemplarer bedes indsendt til DEN DANSKE STJERNE, Priorvej 12, København F. På forhånd tak! Redaktionen.

DØDSFALD

Sønderborg: Den 16. september døde broder *Emil Herman Westphal*, 72 år gammel. Æret være broder Westphals minde!

Esbjerg: Den 1. november døde søster *Clara Rosalie Lund Marcussen*, 57 år gammel. Æret være søster Marcussens minde!

København Søndre Gren: Den 4. november døde søster *Johanne Kirstine Hansen Pedersen*, 74 år gammel, og blev begravet den 9. november. Æret være søster Pedersens minde!

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Thomas White	28. oktober	Hellerup	Amager
Karl Kemp	28. oktober	Hvidovre	Kolding
David Reynolds	28. oktober	Kolding	Hvidovre
Dennis Clark	10. november	Brønshøj	Vesterbro
Gary Gibbons	10. november	Søborg	Farum
Ralph Hoyal	10. november	Holbæk	Ringsted
Norine Brown	10. november	Missionskontoret	Holbæk
Kieth Merrill	10. november	Ordrup	Assens
Marvin Jensen	10. november	Esbjerg	Bagsværd
Grant Taylor	10. november	Aarhus	Missionskontoret
Roger Stevenson	10. november	Amager	Missionskontoret
Charles Lamb	10. november	Missionskontoret	Aarhus
John P. Jensen	10. november	Vesterbro	Brønshøj
Stanley Johnson	10. november	Missionskontoret	Amager
James Madsen	10. november	Bagsværd	Gladsaxe
Richard Larsen	10. november	Frederiksberg	Ordrup
Jerry Sandberg	10. november	Amager	Helsingør
Donald Jepson	10. november	Helsingør	Amager
Michael Malan	10. november	Hvidovre	Esbjerg
Thomas Downard	10. november	Holbæk	Vesterbro

MISSIONÆRANKOMSTER

Med S.A.S. via New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

25. oktober: *Dennis Von Smith* fra Alpine, Utah, beskikket til at arbejde i Hellerup.

8. november: *LaVere Terry* fra Bountiful, Utah, beskikket til at arbejde i Bagsværd.

Ronald Ralph Eaves fra Payson, Arizona, beskikket til at arbejde i Ringsted.

Wallace Wayne Forsgren fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Farum.

William Douglas Wray fra Grace, Idaho, beskikket til at arbejde på Frederiksberg.

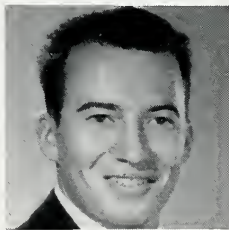
Shad Hyrum Christensen fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

Eva Mortensen fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Holbæk.

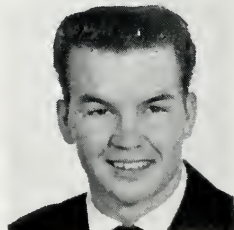
Dennis Hoagland fra Downey, California, beskikket til at arbejde i Assens.

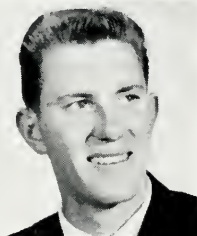
Dennis Von Smith

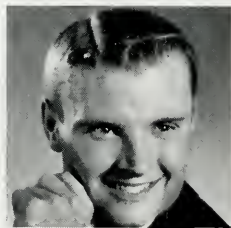
LaVere Terry

Ronald R. Eaves

Wallace W. Forsgren

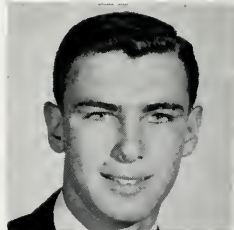
W. Douglas Wray

Shad H. Christensen

Eva Mortensen

Dennis Hoagland

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!